

Warszawa, dnia 12 grudnia 2016 r.

Poz. 2004

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 28 listopada 2016 r.

w sprawie sposobu i trybu prowadzenia nauczania w zakładach karnych i aresztach śledczych

Na podstawie art. 134 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb prowadzenia nauczania w zakładach karnych i aresztach śledczych;
- 2) warunki i tryb realizacji obowiązku nauczania i zwalniania skazanych z tego obowiązku;
- 3) warunki i tryb ponoszenia opłat za kształcenie poza obrębem zakładu karnego.

§ 2. 1. W zakładach karnych i aresztach śledczych, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się nauczanie skazanych i tymczasowo aresztowanych, zwanych dalej „osadzonymi”, w celu zapewnienia im możliwości:

- 1) uzyskania wykształcenia podstawowego i gimnazjalnego;
- 2) zdobycia wiedzy ogólnej i kwalifikacji zawodowych.

2. Cele określone w ust. 1 pkt 2 realizuje się w szkołach ponadgimnazjalnych, a także w formie kursów, kursów kompetencji ogólnych, kursów umiejętności zawodowych, zwanych dalej „szkoleniami kursowymi”, lub kwalifikacyjnych kursów zawodowych.

§ 3. Nauczanie osadzonych prowadzi się w szkołach i centrach kształcenia ustawicznego, zwanych dalej „szkołami”, które są prowadzone przy zakładach.

§ 4. 1. Szkolenia kursowe i kwalifikacyjne kursy zawodowe dla osadzonych mogą prowadzić centra kształcenia ustawicznego funkcjonujące przy zakładach, zwane dalej „centrami”, lub zewnętrzne osoby prawne i fizyczne.

2. Szkolenia kursowe są realizowane jako zadania zlecone przez dyrektorów zakładów.

3. Kwalifikacyjne kursy zawodowe są prowadzone przez centra jako zadanie własne.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 1083, z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 701 i 1268, z 2001 r. poz. 1071 i 1194, z 2002 r. poz. 676 i 1679, z 2003 r. poz. 1061, 1380 i 1750, z 2004 r. poz. 889, 2135, 2405, 2426 i 2703, z 2005 r. poz. 1363 i 1479, z 2006 r. poz. 708 i 1648, z 2007 r. poz. 849, z 2008 r. poz. 620 i 1344, z 2009 r. poz. 39, 119, 504, 817, 911, 963, 1475, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 191, 227, 842 i 1228, z 2011 r. poz. 201, 202, 654, 734, 1092, 1280 i 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707, z 2015 r. poz. 21, 396, 431, 541, 1269 i 1573 oraz z 2016 r. poz. 428, 437 i 1948.

§ 5. Organizacja i prowadzenie szkoleń kursowych oraz kwalifikacyjnych kursów zawodowych dla osadzonych odbywa się na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954 i 1985).

§ 6. Kierując osadzonego do nauczania, należy uwzględnić jego uzdolnienia, predyspozycje, zainteresowania oraz czas pozostały do jego zwolnienia.

§ 7. 1. Tymczasowo aresztowany może uczestniczyć w nauczaniu, o którym mowa w § 2, jeżeli jest ono prowadzone w wyodrębnionym oddziale zakładu, a nie sprzeciwiają się temu względy porządku i bezpieczeństwa.

2. Jeżeli tymczasowo aresztowany, wobec którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, po ukończeniu 18. roku życia nadal uczestniczy w nauczaniu lub zamierza w nim uczestniczyć, dyrektor zakładu niezwłocznie informuje organ, do którego dyspozycji pozostaje tymczasowo aresztowany.

Rozdział 2

Sposób i tryb prowadzenia nauczania w zakładach

§ 8. Realizacja zadań edukacyjnych wobec osadzonych odbywa się z uwzględnieniem indywidualnych programów oddziaływania lub indywidualnych programów terapeutycznych, jeżeli osadzeni są objęci takimi programami.

§ 9. Kadra pedagogiczna szkoły współdziała ze służbą penitencjarną zakładu w trybie posiedzeń odbywanych raz w miesiącu w sprawach:

- 1) przekazywania informacji mających istotny wpływ na ocenę postępów osadzonych w procesie resocjalizacji;
- 2) występowania o udzielanie osadzonym nagród oraz wymierzanie kar dyscyplinarnych;
- 3) określenia warunków socjalno-bytowych osadzonych w miejscach zakwaterowania i na terenie szkoły;
- 4) motywowania osadzonych do podejmowania i kontynuowania nauki;
- 5) organizacji nauki własnej osadzonych oraz zajęć kulturalno-oświatowych;
- 6) organizacji naboru osadzonych do nauczania;
- 7) określenia porządku wewnętrznego w sposób umożliwiający prawidłową realizację procesu dydaktycznego.

§ 10. W celu dostosowania cyklu kształcenia do okresu odbywania kary przez osadzonych dyrektor szkoły prowadzonej przy zakładzie, w porozumieniu z radą pedagogiczną, może:

- 1) realizować skrócony cykl kształcenia z zachowaniem pełnej liczby godzin nauczania zajęć edukacyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 2) przyjmować warunkowo kandydatów do nauczania w trakcie trwającego semestru nauki, jednak w terminie nieprzekraczającym 50% czasu przewidzianego na realizację zajęć w semestrze, z jednoczesnym nałożeniem obowiązku opanowania wiedzy i umiejętności z zakresu programów nauczania wszystkich zajęć edukacyjnych realizowanych od początku semestru i złożenia z nich egzaminów klasyfikacyjnych.

§ 11. 1. Organizację nauczania w szkole i na kwalifikacyjnym kursie zawodowym określa się w arkuszu organizacji nauczania sporządzonym na każdy semestr.

2. Organizację szkoleń kursowych określa się w arkuszu organizacji szkoleń kursowych na każdy rok kalendarzowy.

3. Arkusze, o których mowa w ust. 1 i 2, sporządzają odpowiednio dyrektorzy szkół i dyrektorzy zakładów.

4. Arkusz, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

§ 12. Do nauczania kwalifikuje się:

- 1) obligatoryjnie – osadzonych, którzy nie ukończyli 18. roku życia, zobowiązanych do realizacji obowiązku szkolnego i obowiązku nauki na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 2) na wniosek działu penitencjarnego zakładu – osadzonych, którym w indywidualnym programie oddziaływania określono potrzebę nauczania;
- 3) osadzonych, którzy wystąpili z prośbą o podjęcie nauki lub jej kontynuację w określonym typie szkoły lub na kwalifikacyjnym kursie zawodowym.

§ 13. Komisja penitencjarna, kwalifikując osadzonego do nauczania w określonym typie szkoły lub na kwalifikacyjnym kursie zawodowym, uwzględnia w szczególności:

- 1) udokumentowaną dotychczasową naukę stanowiącą podbudowę programową konieczną do podjęcia nauki w wybranym typie szkoły lub semestrze nauki;
- 2) motywacje i predyspozycje do nauki w odpowiednim typie szkoły;
- 3) zalecenia zawarte w indywidualnym programie oddziaływania;
- 4) zalecenia wynikające z przeprowadzonych badań psychologicznych, o ile takie badania zostały przeprowadzone;
- 5) ogólny stan zdrowia oceniony przez lekarza zatrudnionego w więziennej służbie zdrowia;
- 6) termin warunkowego przedterminowego zwolnienia lub końca kary;
- 7) dotychczasowy staż pracy osadzonego w wybranym zawodzie;
- 8) zgodność wybranego przez osadzonego typu szkoły i kierunku kształcenia z wykazem szkół i aktualnym, na dany semestr, wykazem kierunków kształcenia i semestrów nauki w szkołach;
- 9) przeznaczenie jednostki penitencjarnej, przy której funkcjonuje szkoła wybrana przez osadzonego;
- 10) konieczność zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w zakładzie.

§ 14. 1. Osadzonych kwalifikuje się do nauczania w szkole lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy, jeżeli czas pozostały do zakończenia odbywania kary nie jest krótszy niż okres trwania nauki w szkole lub na kwalifikacyjnym kursie zawodowym.

2. Do wszystkich typów szkół i na kwalifikacyjne kursy zawodowe można ponadto kwalifikować osadzonych warunkowo, jeżeli do terminu zwolnienia z zakładu karnego w związku z przedterminowym warunkowym zwolnieniem lub końcem kary pozostało im nie mniej niż 6 miesięcy, a powinni oni ukończyć przerwana naukę lub mają odpowiednią motywację do nauki i możliwość jej kontynuowania po opuszczeniu zakładu karnego.

§ 15. Liczba słuchaczy w pierwszym semestrze nauki, w każdym typie szkoły i na kwalifikacyjnym kursie zawodowym, powinna wynosić co najmniej 20 słuchaczy, a w semestrach programowo wyższych co najmniej 10 słuchaczy.

§ 16. Osadzonego, który został przetransportowany do zakładu w celu podjęcia nauki w szkole lub na kwalifikacyjnym kursie zawodowym, a następnie został pozbawiony możliwości nauczania na skutek odmowy uczęszczania do szkoły lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy, kieruje się do właściwego zakładu.

§ 17. 1. Przyjmowanie osadzonych do szkół prowadzonych przy zakładach lub na kwalifikacyjne kursy zawodowe następuje na podstawie wyników postępowania rekrutacyjnego.

2. Postępowanie rekrutacyjne przeprowadza komisja rekrutacyjna, w której skład wchodzi przedstawiciele szkoły wyznaczeni przez dyrektora szkoły oraz przedstawiciel zakładu wyznaczony przez dyrektora zakładu.

3. Przy rekrutowaniu kandydatów na semestr pierwszy w szkołach lub na kwalifikacyjne kursy zawodowe nie przeprowadza się egzaminów wstępnych i rozmów kwalifikacyjnych.

§ 18. 1. Do zadań komisji rekrutacyjnej należy:

- 1) przeprowadzanie rekrutacji osadzonych do szkoły lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy na podstawie wykazów kandydatów nadesłanych przez zakłady i zawartych w nich informacji;
- 2) ustalenie, na podstawie wyników postępowania rekrutacyjnego, listy osadzonych przyjętych do szkoły lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy;
- 3) sporządzenie listy osadzonych nieprzyjętych do szkoły lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy wraz z uzasadnieniem.

2. Listy osadzonych przyjętych i nieprzyjętych do szkoły lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy zatwierdza dyrektor zakładu, przy którym jest prowadzona szkoła lub jest prowadzony kwalifikacyjny kurs zawodowy.

§ 19. 1. Jeżeli liczba zgłoszeń osadzonych do nauki przekracza liczbę miejsc w szkole lub na kwalifikacyjnym kursie zawodowym, komisja rekrutacyjna ustala pierwszeństwo w przyjęciu do szkoły lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy, kierując się art. 130 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej „kkw”.

2. Jeżeli po zapewnieniu możliwości nauczania skazanych, o których mowa w art. 130 § 3 kkw, liczba zgłoszeń pozostałych osadzonych nadal przekracza pozostałą liczbę miejsc w szkole lub na kwalifikacyjnym kursie zawodowym, pierwszeństwo w przyjęciu do szkoły lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy w dalszej kolejności mają:

- 1) osadzeni odbywający karę pozbawienia wolności w systemie programowanego oddziaływania, którym w indywidualnym programie oddziaływania określono potrzebę nauczania;
- 2) osadzeni, którym pozostaje do końca kary okres krótszy niż okres nauki w szkole lub równy temu okresowi.

§ 20. 1. Warunkiem przyjęcia osadzonego do szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe lub na kwalifikacyjny kurs zawodowy jest uzyskanie przez niego zaświadczenia lekarskiego zawierającego orzeczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia nauki w wybranym zawodzie.

2. Tryb przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1, określają przepisy wydane na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1184).

3. Badanie lekarskie przeprowadza się w zakładzie, w którym przebywa osadzony, przed przetransportowaniem go do zakładu, przy którym jest prowadzona szkoła, do której został przyjęty, lub jest prowadzony kwalifikacyjny kurs zawodowy, na który został przyjęty.

§ 21. 1. Osadzony, który w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania ukończył szkołę lub kwalifikacyjny kurs zawodowy, otrzymuje świadectwo ukończenia szkoły lub zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego.

2. Świadectwo ukończenia szkoły lub zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego nie mogą zawierać informacji o tym, że zostały uzyskane w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania.

§ 22. Osadzony, który ukończył naukę w szkole odpowiedniego typu w wyniku klasyfikacji końcowej i został zwolniony przed terminem sprawdzianu lub egzaminu przewidzianego po zakończeniu nauki, może przystąpić w tej szkole do sprawdzianu lub egzaminu w pierwszym wyznaczonym terminie zgodnie z kalendarzem roku szkolnego.

§ 23. W przypadku gdy osadzony uzyskał zgodę na naukę poza obrębem zakładu i podjął nauczanie w określonej szkole, dział penitencjarny zakładu uzgadnia z dyrektorem tej szkoły tryb przekazywania informacji o sposobie wywiązywania się osadzonego z obowiązków słuchacza szkoły.

§ 24. 1. Osadzeni realizują praktyczną naukę zawodu zgodnie z programem nauczania dla zawodu, która może być organizowana:

- 1) w toku pracy produkcyjnej lub usługowej w zakładach pracy i instytucjach gospodarki budżetowej w obrębie lub poza obrębem zakładu;
- 2) na zajęciach praktycznych prowadzonych w pracowniach i warsztatach szkolnych;
- 3) w formach łączonych.

2. Przepisy § 2–4, § 5 ust. 1–3, § 7 ust. 2 i 3, § 8 ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2 pkt 1–3, § 10 i § 11 oraz § 12 ust. 1–3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie praktycznej nauki zawodu (Dz. U. poz. 1626 oraz z 2015 r. poz. 1183) stosuje się odpowiednio.

§ 25. Szkoła, reprezentowana przez dyrektora zakładu, może zawrzeć z instytucją gospodarki budżetowej, przywieziennym zakładem pracy lub innym zakładem pracy działającym w obrębie lub poza obrębem zakładu umowę o praktyczną naukę zawodu, na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w § 2–4, § 5 ust. 1–3, § 7 ust. 2 i 3, § 8 ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2 pkt 1–3, § 10 i § 11 oraz § 12 ust. 1–3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie praktycznej nauki zawodu.

§ 26. 1. Osadzeni, którzy są zatrudnieni zgodnie z nauczaniem zawodem, są zwalniani z odbywania zajęć praktycznej nauki zawodu w okresie tego zatrudnienia.

2. W zakresie innych przypadków zwalniania słuchaczy szkół dla dorosłych lub kwalifikacyjnych kursów zawodowych z obowiązku odbywania praktycznej nauki zawodu stosuje się odpowiednio przepisy, o których mowa w § 2–4, § 5 ust. 1–3, § 7 ust. 2 i 3, § 8 ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2 pkt 1–3, § 10 i § 11 oraz § 12 ust. 1–3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie praktycznej nauki zawodu.

§ 27. Jeżeli osadzony realizuje praktyczną naukę zawodu w formie zatrudnienia odpłatnego na podstawie skierowania do pracy, sposób obliczania wynagrodzenia za pracę określa art. 123 i art. 125 kkw.

§ 28. 1. Dyrektor zakładu może organizować szkolenia kursowe dla osadzonych.

2. Wysokość opłat za udział w szkoleniu kursowym określa dyrektor zakładu.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do osadzonych, o których mowa w § 12 pkt 1.

§ 29. 1. Do szkolenia kursowego kwalifikuje się przede wszystkim osadzonych dorosłych bez zawodu lub wymagających przekwalifikowania zawodowego, gdy czas pozostały do końca kary nie jest krótszy niż okres trwania tego szkolenia kursowego.

2. Przy kwalifikowaniu osadzonych do szkoleń kursowych i pozbawieniu możliwości ich nauczania na szkoleniach kursowych stosuje się odpowiednio przepisy § 13 i § 16.

§ 30. Plany szkoleń kursowych na dany rok kalendarzowy zatwierdzają dyrektorzy okręgowi Służby Więziennej dla zakładów im podległych.

§ 31. Rekrutację osadzonych do szkolenia kursowego prowadzi dział penitencjarny zakładu organizującego to szkolenie.

§ 32. 1. Warunkiem przyjęcia osadzonego na szkolenie kursowe jest uzyskanie przez niego orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy, do której osadzony uzyskuje przygotowanie w wyniku ukończenia tego szkolenia.

2. Orzeczenie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, osadzony uzyskuje w zakładzie, w którym przebywa przed przetransportowaniem go do zakładu organizującego szkolenie kursowe.

§ 33. 1. W przypadku realizacji szkoleń kursowych przez centrum kształcenia ustawicznego funkcję kierownika szkolenia kursowego zleca się jego dyrektorowi lub innemu pracownikowi pedagogicznemu upoważnionemu przez niego.

2. Obowiązki sekretarza szkolenia kursowego zleca się sekretarzowi centrum kształcenia ustawicznego lub innemu pracownikowi zakładu.

§ 34. Osadzony, który ukończył szkolenie kursowe, otrzymuje zaświadczenie o jego ukończeniu. Przepis § 21 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Warunki i tryb realizacji obowiązku nauczania i zwalniania osadzonych z tego obowiązku

§ 35. 1. Obowiązkowi nauczania podlega osadzony, który nie ukończył 18. roku życia.

2. Obowiązkowe nauczanie, o którym mowa w ust. 1, prowadzą szkoły podstawowe i gimnazja.

3. Sposób realizacji obowiązku nauczania przez osadzonego po ukończeniu gimnazjum ustala się na podstawie art. 16 ust. 5a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

§ 36. 1. Osadzony, który nie ukończył 18. roku życia, jest transportowany do właściwego zakładu, przy którym funkcjonuje odpowiednia dla niego szkoła, w miarę możliwości najbliższej jego miejsca zamieszkania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku tymczasowo aresztowanego poniżej 18. roku życia, gdy organ, do którego dyspozycji on pozostaje, nie wyraził zgody na jego przetransportowanie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dyrektor zakładu zleca nauczanie tymczasowo aresztowanego poniżej 18. roku życia w szkole prowadzonej przy zakładzie lub odpowiedniej szkole prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego, jeżeli przy zakładzie nie funkcjonuje szkoła.

§ 37. 1. W przypadku gdy zachodzi konieczność organizowania obowiązkowego nauczania dla jednego osadzonego lub kilku osadzonych, naukę organizuje się w wymiarze czasowym przewidzianym dla indywidualnego nauczania.

2. Tygodniowy wymiar godzin zajęć indywidualnego nauczania jest równy wymiarowi godzinowemu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 71b ust. 8 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

3. Nauczanie osadzonych, o których mowa w § 35 ust. 1, jest prowadzone na podstawie ramowych planów nauczania szkół dla dorosłych.

§ 38. 1. Czasowe zwolnienie z realizacji obowiązku nauczania stosuje się w przypadku:

1) osadzonego, który ze względu na zaburzenia psychiczne, potwierdzone orzeczeniem psychologiczno-penitencjarnym, nie jest w stanie uczestniczyć w nauczaniu;

2) osadzonego wymagającego długotrwałej hospitalizacji lub rehabilitacji uniemożliwiającej uczestniczenie w nauczaniu, potwierdzone zaświadczeniem lekarskim.

2. Osadzonego można czasowo zwolnić z realizacji obowiązku nauczania, jeżeli jego uczestnictwo w nauczaniu stanowi poważne zagrożenie dla niego lub innych osób. Decyzję w tej sprawie podejmuje dyrektor zakładu, określając czas zwolnienia niezbędny dla wyeliminowania tego zagrożenia, i informuje o tym komisję penitencjarną.

3. Decyzję o czasowym zwolnieniu z realizacji obowiązku nauczania w przypadkach, o których mowa w ust. 1, podejmuje komisja penitencjarna zakładu, w którym przebywa ten osadzony.

Rozdział 4

Warunki i tryb ponoszenia opłat za kształcenie poza obrębem zakładu karnego

§ 39. 1. Koszty kształcenia w szkołach poza obrębem zakładu karnego ponosi osadzony.

2. Jeżeli osadzony uzyskał zgodę na naukę poza obrębem zakładu karnego, w szkole określonego typu lub zawodzie, w których nie prowadzi się nauczania w szkołach przy zakładach, koszty, o których mowa w ust. 1, mogą być poniesione całkowicie lub częściowo przez zakład karny.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, za koszty kształcenia przyjmuje się:

- 1) koszt wyposażenia osadzonego w niezbędne podręczniki, pomoce naukowe i przybory szkolne;
- 2) koszt dojazdu osadzonego do szkoły.

4. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 3, ponoszonych przez zakład karny, ustala dyrektor zakładu, uwzględniając sytuację materialną osadzonego.

§ 40. Osadzony, który uzyskał zgodę dyrektora zakładu karnego na udział w konsultacjach i zdawanie egzaminów w szkołach wyższych, ponosi koszty związane z udziałem w tych konsultacjach i egzaminach.

§ 41. Ponoszenie opłat za kształcenie poza obrębem zakładu karnego przez osadzonego następuje w trybie określonym przez szkołę, o której mowa w art. 130 § 5 kkw.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lutego 2004 r. w sprawie szczególnych zasad i trybu prowadzenia nauczania w zakładach karnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1601), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 27 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396).